

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja zvečer vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“ Vodnikove ulice št. 2. — Naznanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 23.

V Ljubljani, 3. decembra 1896.

Letnik IX.

Vabilo.

Leto 1896 gre k svojemu koncu in zapustilo nam bo le vesele ali pa žalostne spomine. Jeden list zgodovine človeške je zopet poln in kmalu pričnemo šteti novo leto. Za našega »Domoljuba« pa bode to leto deseto, odkar je začel izhajati. Torej desetič bode začel zahajati med ljudi, ne samo v mesta in trge, ampak tudi v vasi in celo v daljne gorske vasice bode prinašal kakor doslej dragim bralcem novic iz celega sveta, kakor tudi iz naše ožje in širje domovine.

Deset let! To je že lepo število let in če »Domoljub« pogleda nazaj v ta leta, sme se pač pohvaliti, da je skušal pridobiti si prijateljev in da se mu je ta poskus posrečil.

Število naročnikov raslo je od leta do leta in vedno več veljave priboril si je »Domoljub«. Dobra stvar, za katero se je boril, je vedno vrlo napredovala in zadovoljni smemo biti z vspehi, katere si je naša katoliška slovenska stranka priborila. Od začetka so nas in naš list liberalci prezirali in se norčevali, a zdaj vidijo, da stoji za nami velika večina dobrega slovenskega naroda in zato so nas začeli sovražiti in preganjati. Da se »Domoljubu« ni boljše godilo, je jasno. Povsod so ga izpodrivali in preganjali, povsod so ljudem vsiljevali svoje umazane liste, a ljudje so sicer papir vzeli in kot papir ga rabili za kurjavo, toda brali ga niso. Ljudstvu postal je »Domoljub« ljub prijatelj, dobrodošli gost, da iz njega izvedo kaj poučnega in zabavnega. Veseli nas to; zaradi tega pa še ne smemo misliti, da smo storili dovolj in da smo storili vse, ne, marveč velik del naloge, katero si je stavila naša stranka, še ni rešen in še se bomo morali nasproti zagrizenim nasprotnikom ki se rajši bratijo z Nemci in nemškutarji, kakor pa z rodnimi brati, hudo bojevati, da dosežemo svoj namen. Ne smemo še djati meča in peresa iz roke, ampak z me-

čem resnice in pravice hočemo in moramo še nadalje razkrivati zmote in krivice in te opisavati slovenskemu ljudstvu.

To ravno pa je naloga »Domoljubova« in zato stopimo danes pred bralce in naročnike ter rečemo: »Naročujte in berite »Domoljuba« še zanaprej.« Trdno smo prepričani, da dragi bralci ne bodo prezrli pomena, katerega ima »Domoljub« kot katoliški list, slovenski list, in da bodo zato v obilnem številu se naročali nanj. —

Ni ga omikanega naroda, ki ne bi imel svojih časopisov in vsi možje, ki so hoteli kedaj svoj narod navdušiti za kako stvar, vsi so te svoje misli priporočali in prosjavljali po listih. Tako so listi postali glasilo posameznih strank in iz listov odmevale so zahteve te ali one stranke. — Časopisi, ki so potem dobili še razna imena, in ki so poprej le stregli radovednosti ljudij, postali so s časoma važna stvar in dandanes prišlo je že tako daleč, da hoče vsak, ki zna nekoliko rogoviliti, imeti svoj list, ki zagovarja te njegove osebne koristi.

Tak list ni naš »Domoljub«, ampak naš list zagovarja dobro katoliško stvar. Kdor dandanes noče zastajati za tokom časa, to se pravi, kdo hoče umeti, kaj in kako da se po svetu godi, ta mora brati časopise. In tudi, kdor hoče natančno poučen biti o raznih razmerah v svoji domovini, mora brati časopise.

Pa ne samo to, da časopisi ljudi podučujejo o raznih političnih vprašanjih in jim poročajo vsakovrstne novice, ampak dobrih časopisov naloga je tudi, da ljudem oči odpirajo v zadevah, ki se tičejo gospodarstva, rokodelstva, obrtnijstva, kmetijstva, da jim o teh stvareh podajajo potrebne nauke.

»Domoljub« bo tudi v prihodnje izhajal slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo. Najprej bo podučeval o splošnih političnih vprašanjih, posebno pa bo razkrival namene socijalnih demokratov, naših najnovejših sovraž-

nikov, ob jednem pa tudi kazal pot, po kateri bomo prišli do boljših političnih in gospodarskih razmer. Dalje bode poročal iz državnega in deželnega zbora o delovanju naših poslancev, novice iz celega sveta in še posebej iz Slovenskega. V listku, za katerega imamo pripravljenih lepih povestij, bodo naši bralci našli zabave dovolj, ker vrstite se bodo resne in vesele pripovedke.

Pa »Domoljuba« ne priporočamo še posebej radi tega, ker je katolišk slovensk list, ker se bo, kakor doslej, vedno boril za katoliška načela in sv. vero, nič manj pa ne bo pozabil, da je list za Slovence, in za njih narodne pravice bode zastavil svojo besedo. Da se mu je treba boriti za vero in katoliška načela, to razvidi vsakdo, ako vé, kako podlo in zaničljivo piše n. pr. zadnji »Rodoljub«, ki hoče na vsak način pripraviti našo duhovščino ob veljavo in zato kmete hujska, naj se upró duhovnikom, da se ne bodo vmešavali v volitve. Da bi to dosegel, kaže »Rodoljub« na napake posameznih duhovnikov in potem splošno pravi, taki so. Predbaciva jim, da imajo lepa stanovanja in da drugega ne gledajo, kako bi si farovž razširili in lepo pripravili. Dalje jim očita njih dohodke in jih proglašuje za opravljivce in ljudi, ki človeku jemljejo čast in dobro ime. Konec vsega pa je: kmetje, uprite se duhovnikom, ker so prešestniki, opravljivci, priliznjenci, le dobro bi jedli in pili in zato — proč z njimi! To se pravi mirno ljudstvo ščuvati k nepokorščini! — V odgovor to-le: Ravno to, kar liberalci očitajo duhovnikom, to sami delajo, ker jemljejo duhovniku z obrekovanjem čast, katera mu gre po njegovem stanu. Obrekovanje pa je greh in tem večji greh, čim višje stoji oseba in čim večje napake si o njej izmišljuje. — Liberalci prepovedujejo duhovniku vmešavati se v volitve. Zakaj? Duhovniki hočejo ljudstvu dobro, liberalci pa le sebi in zato ne morejo trpeti duhovnika. Pa ta nima samo brevirja v svoji hiši, ampak ima tudi davčno knjžico, to se pravi, ne služi le Bogu kot duhovnik, ampak služi tudi državi, ker ji daje davke in kot tak ima pravico voliti. — »Rodoljub« vlačí na dan napake posameznih duhovnikov in s posebno slastjo pripoveduje njih prestopke. Tega ni treba obešati na veliki zvon, posebno liberalcem ne, ker če bi hoteli mi njih umazano perilo prati, bi ga tudi dovolj imeli! — Nikakor pa ni res, kar trdi »Rodoljub«, da bi bil duhovnik uradnik ljudstva, kajti s tem je rečeno, da je od ljudstva odvisen. Kajti če pravimo, ta je cesarski uradnik, pravimo s tem, da ga je cesar postavil in da mora cesarju služiti. Duhovnikov pa ni ljudstvo postavilo, zato niso njega uradniki, ampak sam Gospod je duhovnike postavil in so toraj božji služabniki. Taki napadi na katoliške duhovnike značijo sovraštvo do vere. Boj zoper duhovnike je boj zoper vero, ker če ni duhovnikov ali če nimajo ugleda, kako bo z vero? Zato si »Domoljub« šteje v dolžnost, braniti katoliške duhovnike in s tem braniti tudi sv. vero. S tem, da se naročite na »Domoljuba«, pokazete, da se strinjate z njegovimi načeli in da obsojate tako pisarjenje, kakoršno razširja med ljudi »Rodoljub«. Čim več je naročnikov, tem več »Domoljuba« zahaja med ljudstvo in tem bolj

upada nasprotnikom pogum, ker vidijo, da katoliško slovensko ljudstvo ne mara zanje.

Naš list pa je tudi slovensk list. On zagovarja pravice Slovencev nasproti vsakemu in nikdar še ni izdal svoje brate narodnim nasprotnikom, kakor sta že storila »Narod« in »Rodoljub«. Pravičnost mu je glavno načelo v politiki in na pravičnosti mora sloneti vsako delovanje, ako hoče imeti uspeha. Pravičnost do Boga, pravičnost do domovine, pravičnost do ljudi, to je naša naloga in potem se nam ni bati nikogar. Naj tudi obrekujejo in zavijajo, lažejo in pretiravajo, prej ali slej pokazalo se bo, da je pravica na naši strani. In za to pravico prične »Domoljub« z božjo pomočjo deseto leto svojega bojevanja. Slovenci, podpirajte »Domoljuba« tudi za naprej tako številno in krepko, kakor ste ga do sedaj, naročajte ga, berite ga, razširjajte ga. S tem storite veliko korist sebi in dobri stvari. Vsak nov naročnik je novi bojevnik v naši vrsti.

Kaj je novega po svetu?

Najvažnejša novica z *Dunaja* je ta-le: Železnica pojde skozi Bohinj, tako je železniški minister dejal, ko so oni dan kranjski državni poslanci šli k njemu in ga prosili za to železnico. Torej minister je obljubil in — dobro. Samo s tem si še nekoliko glave belijo, kako jo bodo iz Bohinja ven speljali na Koroško, ali bodo napravili pod Stolom predor 8000 metrov dolg, ali bo šla pod gorami na Tržič čez Ljubelj. Bohinjci bodo gotovo veseli te železnice in Bog daj, da bi jim prinesla prav mnogo dobička! — V državnem zboru so v zadnjem času preresetavali imenitne stvari, ki so važne za celo državo. Pred vsem nam je omeniti predloga protiliberalnega poslanca Pataja, ki je predlagal, naj Avstrija takoj odpove trgovinsko pogodbo z Ogersko. Mažari namreč v zadnjem času hrepene po tem, da bi zadobili nadvlado v Avstriji. — Tega seveda mi Avstrijci ne moremo pripuščati in zato so se antiliberalni poslanci postavili temu početju Mažarov po robu in dr. Lueger je v burno odobranem govoru pokazal, da hoče mažarska vlada, da bi ji bila avstrijska vlada za dekle. — Na Ogerskem so pa duhovi silno razburjeni, ker ogerska vlada ne more naših poslancev prisiliti, da bi dovolili, da bi Ogerska plačevala le 30 od 100 k skupnim državnim stroškom. — Drugo bolj imenitno vprašanje, ki se je obravnavalo, je podržavljenje ali podeželjenje zavarovalnic in prisilno zavarovanje. Kakor je morebiti komu znano, imajo sedaj zavarovalnice v rokah većinoma možje, katerim je prva skrb njih žep, ne pa blagor ljudstva, recimo naravnost, to so većinoma židje. Mastni so dobički, katere spravljajo ti ljudje in pri tem trpi le revež. Zato so sklenili poslanci predložiti zakon, po katerem bi bil prvič vsakdo prisiljen, zavarovati se, in drugič zavarovanje bi prevzela država ali pa dežela. Odkrito in na-

ravnost moramo povedati, da s tem to pereče vprašanje se ni bilo rešeno, ker večino dobička bi le spravila država ali oni, ki imajo državo v roki zaradi velikih dolgov in posojil in to so zopet zidje in milijonarji. S tem bi ne bilo dosti pomagano nižjim, revnejšim stanovom, ki se zavarujejo, le potov in stroškov bi ne imeli toliko. No, torej smo hoteli reči, da ta postava je le neka prav slaba opora nagnjenemu zidu. A tudi tega poboljška avstrijska vlada ne privoščiti nižjim stanovom, ampak, kakor se je pri razgovoru o tej postavi videlo, zagovarja juče in milijonarje. To bi se pustila, da bi se moral vsakdo zavarovati, a dala bi mu na prosto voljo, naj se zavaruje, kjer se hoče. Zavarovalnice so pa večinoma v rokah zgoraj opisanih mož in tem bi bila taka šepava postava le voda na njih mlin. To stališče zavzela je vlada, a hudo so jo prijemali razni poslanci in tudi naš posl. dr. Šusterskič je govoril v drž. zboru v tem smislu. Razprava se ni končala in zato ne moremo še nič povedati, kako bo izpadla ta stvar, ki je prevelikega pomena za celo državo in nje gospodarski razvoj. Sicer bomo pa o svojem času še posebej o tej stvari bolj natančno poročali. — Neka druga zadeva je tudi prav pereče vprašanje in to je zboljšanje uradniških plač. Dobro, mi vsakemu privoščimo, kar mu gre, a ne tako, da bi bil drugi pri tem oškodovan. To slabost ima pa ravno ta predlog. Kakor so naračunili, trebalo bi za povišanje plač več milijonov. Da, hitro rečeno in zapisano, a kje dobiti te milijone? Pa denarni minister pomaga poslancem iz zadrege in jim nasvetuje, naj nastavijo davek na pivo in žganje. Zakaj pa ne, so dejali nekateri, a večina je videla, da bo s tem le revež tepen in nikdo drugi, in za sedaj iz tega ne bo nič. Čudno pač je to, če kje zmanjka dohodkov, le brž davek na take reči, katere služijo ubogim ljudem. — Na Predarlškem osnovalo se je pretečeni mesec kat. učiteljsko društvo za celo deželo. Shod je v imenu vlade pozdravil tamošnji okrajni glavar Schaffgotsch, vrl katoličan. Dal je mej drugim razumeti, da vlada ni nasprotna katoliškim težnjam, kakor je bilo to poprej in nikdo ne bo več pri tem delal kakih ovir. To je bilo zopet suma po liberalnih in židovskih časopisih. — Prav grda razvada in prava sramota za naš čas je dvo boj. Če namreč kdo koga razžali ali misli, da ga je razžalil, potem zahteva »razžaljeni« zadoščenja. To zadoščenje pa se dá tako, da se potem razžaljivec in razžaljeni ali streljata ali pa s sabljami bijeta. Ta boj se imenuje dvo boj, mi katoličani pa pravimo, to je uboj. Bog pa je dejal: ne ubijaj in zato je tudi dvo boj po božjih postavah prepovedan. No, tudi drž. postave se tako nekako drže, kakor bi dvo boj prepovedovale, a v resnici so te postave take, kakor sito, na katerem se rešeta zito, — pleve padajo skozi. Če se dva fanta, katerima je pijača razburila kri, malo stepeta s stolmi in morebiti kedo prebito črepinjo domu nese ali pa samo odrgneno kožo, je pred postavo to poboj in dotični se kaznuje. Če se pa dva »olikane« — zlasti častnika — ranita ali celo umorita, bil je to dvo boj, rešila sta čast in ju po na-

vadi malo zapro, pa kmalu pomilostijo. Zoper to krevico vzdignilo se je 70 poslancev, ki so dali vladi predlogo, naj gleda na to, da se bodo dvo boji kaznovali z isto ostrojtjo, ko navadni poboji. Povod temu predlogu pa je dal dvo boj, ki je bil nedavno v Inomostu med dvema častnikoma, od katerih je bil jeden smrtno ranjen. —

Z isto zadevo pečal se je državni zbor na *Nemškem*, kjer je neki častnik na enak način umoril nekega družega moža. — Zadnjič smo povedali, kako Nemčija z nami in z Lahji in tudi z Rusi slepe miši lovi. Ko so poslanci zahtevali, naj vlada dá račun o tej zadevi, so drug za drugim vstajali vladni možje in mnogo govorili, pa nikdo ni potem vedel kaj. Nemčija noče nič povedati, kako je z ono stvarjo in le vedno trdi, da je Avstriji še vedno prijazna. Le potrpiamo, čas vse prinese.

Italija in Abesinija sta sklenili mir. Ta mir imenuje Italija časten, pa je prav sramoten zanjo in še mnogo jo stane. Tudi vjetnike so morali prav drago odkupiti. Dobili bi jih bili lahko zastonj, če bi ne bili sv. Očetu segali v roke.

Ze dolgo vrsto let se trudi *francoska* framasonska vlada, da bi odstranila iz ljudskih šol vse, kar spominja na katoliško vero in cerkev, ter s tem ugladila pot popolnemu brezverstvu. To delo se ji je posrečilo v obilni meri, kajti skoro vse javne državne in občinske šole so framasoni že preustrojili po svoji želji. Le jedna vrsta šol se jim še prav krepko upira; to so namreč samostanske šole, za katere niti država, niti občina ne plačuje beliča in se vzdržujejo samo s prostovoljnimi doneski. — Nekaj takih šol so Francozi s samostani vred res že zaprli, toda občine, katerim se je na ta način naložilo največje breme, so se uprle in s tem se je preprečilo nadaljno framasonsko delovanje v tem oziru. Sedaj je neki framasonski poslanec predlagal, da naj vlada gleda na to, da se v dveh letih podržavijo, oziroma iztrgajo iz rok samostanov vse ljudske šole. Vseh takih šol je 6199. Vlada bi morala izdati za to celih 68 milijonov. Tega so se pa velmožje ustrašili in torej odklonili ta predlog. Torej samo iz denarnih ozirov!

Srbski kralj sedaj potuje po svetu. Najprej je bil pri našem cesarju na Dunaju, od tod se je podal v Rim, koder je tudi obiskal sv. Očeta. Srbija je mala država in si išče zaveznikov in zato se je kralj sam spustil na pot, da si nakloni nekaj držav.

V Švicah imajo novo postavo, po kateri bodo od sedaj za naprej mrtvece sežigali in ne več pokopavali po stari krščanski navadi. Sežiganje mrtvecev pa je kat. cerkev prepovedala, in zato s to postavo Švica zopet bije cerkev v obraz.

Španjolci vstašev še niso ukrotili, zato silno naganjajo svojega generala, naj jih hitro premaga, ker je novi predsednik Zjedinjenih držav v Severni Ameriki vstašem prijazen, Španija pa nič kaj ne mara za vojsko.

V Indiji v Aziji je velika lakota in kuga; o tistem času, ko bi imelo deževati, ni prav nič deževalo

in zato riž, poglavitna hrana ondotnih prebivalcev, ni nič obrodil. Lakoti pa se je še pridružila huda kuga in že več sto ljudij je pomrlo. Oblastva pa število mrtvih tudi zamolče in zato nimamo zanesljivih poročil.

Kaj je novega po Slovenskem?

Kranjsko. G. Janez Oblak, mestni kapelan pri sv. Jakobu v Ljubljani, pride kot župnijski upravitelj na Bled; k sv. Jakobu v Ljubljano pride iz Kočevja mestni kapelan gosp. Viktor Steska, v Kočevje pride za mestnega kapelana g. Fr. Finžgar, dosedaj kaplan na Jesenicah. — Premesčena sta čč. gg. kapelana: Francišek Rajčević iz Vipave kot ekspozit v Trnje, A. Znidaršič iz Knežaka v Vipavo. — Umrl je dne 19. novembra v Velikem Gabru pri Št. Vidu na Dolenjskem vpokojeni župnik veleč. g. Janez Štamcar, previden s sv. zakramenti. Bog daj blagemu pokojniku večni mir in pokoj! — Presvetli cesar je za popravo podružnične cerkve Vnanja Gorica in za napravo novih zvonov podaril 200 glđ. — Zaradi mnogih dobrot in zaslug se je v občinski seji trga Mokronog blagorodna gospa Josefina Hočevar iz Krškega, katera ima tudi tukaj svoja posestva, jednoglasno izvolila za častno občanko. Blagovolila pa je tudi tržki župni cerkvi sv. Egidija podeliti velikodušen dar 2000 glđ. za nove orglje. — C. kr. kmetijsko ministerstvo je dovolilo, da se prvi razred ljudske šole v Idriji razdeli v dve vsporednici. — V Št. Petru na Krasu snuje se novo, nepolitično društvo. Ime mu bode: »Katoliško delavsko podporno društvo na Pivki«. — V Gorenjem Logatcu se je 15. m. m. na podlagi od visoke deželne vlade potrjenih pravil osnovalo »Gasilno društvo«, ki šteje do sedaj 32 udov. Načelnikom je izvoljen g. J. Lenassi in namestnikom g. Fr. Urbas. Za napravo potrebnega gasilnega orodja se je iz deželnega zaklada podarilo 200 glđ. in dolenjelogaska posojilnica je poklonila 70 glđ. — 1. grudna 1896 odprl se je v Komendi nov poštni urad, ki se peča s pismensko in vožno pošto ter ob enem službuje kot nabiralnica poštno hranilničnega urada. Zvezo ima s poštnim uradom v Kamniku po poštne poti. — Z Vrha pri Vinici se nam javlja, da po tamošnjih hribih že dalj časa medvedka z mladičem pod hrastovimi drevesi žir ali želod pobira. Neki tukajšnji stari lovec ju je zasledil. Vsako leto v pozni jeseni se prideta po dva medveda na Vrhovsko glavico past. — Prašičja kuga se je zopet pokazala v novomeškem okraju. Okužene so občine Zužemberk, Ambrus, Krka, Zagradec in sosedne vasi. Zanesli so jo trgovci, ki so prignali prašiče s Črnomaljskega. — Novi brod čez Savo je c. kr. deželna vlada kranjska s c. kr. namestništvom štajerskim dovolila Janezu Tabor v Šmarčni, okraj krški. — Dne 11. m. m. je Anton Jemc z Dolskega v gozdu »Ravno« tako nesrečno padel raz voz, da je na mestu mrtev obležal. — Vročinska belezen pojavila se je v Begunjah pri Radovljici. Zbolelo je šest oseb,

od kojih je jedna umrla. — V nedeljo 22. m. m. so dobili v Mošah pri Smledniku sredi Save mej skalovjem do pasa že s prodrom zasuto možko truplo. Komisija došla iz Kranja ga je raztelesila, a se ni nič izrazila. Utopljenec je bil najbrže že mesec dnij v vodi, ker mu je že voda objedla vse lase, nos in oči. Pri nesrečniku se ni dobila nikaka stvarca razun bore delavske obleke. Imel je do kolen segajoče dobre škornje s podkovami, hlače iz gorenjskega sukna, srajco in vestjo. Velik je do jednega sežuja, čvrste in krepke postave. Pod nosom je bilo se malo sledu, da je imel brke. Star je mogel biti kakih 30 let. Ker ga tu nikdo ni mogel spoznati, se sodi v obče, da je bil ponesrečenec brčkone spoznati kak delavec z višje Gorenjske in da ga je oni dan narasla Sava doli prinesla. Onim, ki utegnejo iz teh vrstic utopljenca spoznati, naznanjamo, da je bilo truplo njegovo 24. m. m. v Smledniku cerkveno pokopano. — V spodnjih Ribčah, občina Velika vas, pol. okr. Kamnik, bil je dne 20. m. m. posestniku Janezu Lovše iz hleva ukraden vol, vreden 120 glđ. Zandarmeriji se je posrečilo, najti ukradeno živino pri nekem mesarju v Trbovljah, kateri jo je bil od neznanega prodajalca kupil za 95 glđ. Na sumu tatvine imajo nekega Martina Smrkolja iz Zgornjega Ribča, kateri je bil zadnji čas delavec v Zagorji, ki je pa sedaj ubežal. — Dne 5. m. m. je ogenj upepelil hišo in svinjak Jakobu Kolarju v Štangarskih Poljanah. Ogenj so zanetili otroci. Zgorelo mu je vse žito in tudi obleka. Zavarovan pogorelec ni bil nič. Pogorelec je blag človek, pa reven in zadolžen, podpore vreden in potreben. — Ponesrečil se je J. Miakar iz Leš. Hodil je okrog z mlatilnico ajdo mlatit, a vsled neprevidnosti mu je stroj odtrgal vse prste jedne roke. — Zadnji teden je pod se spravila petletna kobila svojega gospodarja na Koritnem pri Bledu ter mu zdrobila s kopiti desno nogo. — Pri oberanju storžev sta si v Gorjah zlomila jeden nogo, drugi roko. — Delavčeva žena Terezija Regovec iz Loke pri Mengšu pustila je svoja dva otroka v starosti dveh in treh let sama doma v postelji z omrežjem zavarovani in odšla po opravkih v sosedno vas. Ko je čez nekaj časa prišla domu, bil je starejši otrok mrtev. Otrok je bil glavo vtaknil skozi omrežje in se na ta način zadušil. — Zmrznil je dne 21. m. m. 31 let stari gosač Andrej Triler iz Virmaš pri Škofjiloki. Triler si je bil nekoliko preveč vina in sadnega žganja privoščil in je vsled tega na potu domú pod prostim nebom obležal in zmrznil.

Štajarsko. Feldcajgmajster Friderik baron Beck je od leta 1883 imejitelj polka ali regimenta št. 47, pri katerem služijo vojaki, nabrani iz krajev ob Muri in Dravi. Vsled tega je ime gospoda barona našim ljudem znano. Dne 19. oktobra 1846 je imenovanec kot šestnajstletni mladenič stopil cesarju v službo za vojaka. Letos dne 19. oktobra je torej obhajal petdesetletnico službe vojaške. Pri tej priložnosti so mu svetli cesar izrekli zasluženost zahvalo. Gospod jubilar se je narodil v Badenu v Brajsgavi, star je 66 let. — Štajarska hranilnica v Gradcu je za poškodovance po toči darovala 50 tisoč

goldinarjev. Za velik dar se je minister poljedelstva darovalki zahvalil. Škode je toča v področju okrajnega glavarstva Ptuj naredila za 200 tisoč goldinarjev, okoli Pesnice pri Mariboru so škodo cenili čez 120 tisoč, o drugih krajih časniki niso dobili naznanila. Posebno okoli Ptuja bo živeža manjkalo ljudem in živini. — V Jarenini blizu Maribora so pred osmimi leti za cerkev oskrbeli krasen kip Marije Lurdske, letos pa so velečastiti gosp. knezoškoflji svetovalec in dekan Flek na lastne stroške oskrbeli krono za kip. Iz tega vzroka se je dne 15. novembra popoldne vršila posebna slovesnost s procesijo in pridigo. Istega dne so na bližnjem griču blagoslovili velik križ. — Dne 22. novembra so pri »sv. Ilju v Slovenskih Goricah« priredili tombolo, ktere čisti dobiček bo se porabil v ime podpore vbožnim učencem tamošnje slovenske šole-štirirazrednice. — Na Hardéku pri Ormožu so ustanovili ognjegasno društvo, pri sosednjih Svétinjah pa društvo vojakov-dosluzencev, a v Trbovljah »katoliško delavsko društvo«. — Sveti misijon se je v novejšem času vršil po župnijah: Apače in Kápela blizu Radgone, Devica Marija v Pušcavi, Rajhenburg, Sromlje, Fram. V Sromljah je nevsmiljena toča dne 22. septembra poklestila polje in gorice. Ob času misijona je marsiktero vsled toče oškodovano drevo bilo v cvetji in to cvetje so dekleta vpletale med vence. Pač žalostna vzpomlad v jeseni! V Framu pri Mariboru so ob misijonu zadnjo pridigo govorili milostljivi gospod knezoškof dr. Napatnik. Visoki govornik so poslušalcem povedali novico, da so veleč. gosp. župnika Simona Gáberca imenovali za knezoškofljega svetovalca. Pristavljeno bodi, da so v osebi svojega župnika odlikovani tudi vrli tarniki, ki so še pred ne mnogimi leti postavili novo farno cerkev, in za njo vsako leto res veliko darujejo, saj pa je tudi lična, kakor da bi bila »vzeta iz škatljice«. — V Poljčānah so letos dozidali novo farno cerkev, posvečena je bila po letu; sedaj so pa v hišo Božjo dobili še nove orglje, dne 22. novembra bile so blagoslovljene. — V Peklu pri Poljčānah bivajoči pekovski mojster g. Alfred Gajar je židovstvu dal slovo ter se dal krstiti za katoličana. — V Čádrumljah pri Konjicah je gospod kapelan Janžekovič prodal svojo zbirko. To je privabilo tate, da so neke noči prišli iskat denarja, ali predno so ga našli, odnesla jih je noč. Nauk: Kdor imaš kaj opraviti z denarjem, imej knjižico poštnohranilnično. Ako, recimo, iz Vojnika ženeš vole na sejem v Celje, vzami knjižico s seboj; če si živino prodal, nesi ves denar na pošto v Celje. Tam se znesek zapiše v tvojo vložno knjižico, a ti na svoji domači pošti v Vojniku in sploh na svako pošti po celem cesarstvu lahko dobiš vsaki dan svojega denarja, kolikor ga hočeš. Poštnohranilnično knjižico pa smeš z lahkim srcem zaupati vsakemu lopovu, saj je ona za tvoj denar dobro okovarjena. Kdor je namreč po nepoštenem potu prišel do tvoje knjižice, dotičnik si ž njo ne bo mogel pomagati drugam, kakor v kajho. — Potres so dne 8. novembra čutili v Savinjski dolini okoli Mozirja, dne 20. novembra pa po Pohorji ob Dravi, trajal je okoli tri sekunde, tako se poroča iz krajev Spodnji

Dravobreg, Slovenji Gradec, Vozenica, Muta, Marenberg, Brezdno, Ivnicā, Švanberg, Zreče pri Konjicah. — Vsled vnetja pljuč je nagloma vmrl velečast. gosp. Plaskan, ki je še le pred jednim mesecem bil prišel za župnika k Sv. Juriju ob železnici. Pogreb je vodil veleč. gospod dekan Jug iz Šmarja, nagrobnico pa govoril prečast. gosp. kanonik dr. Krizanič iz Maribora. — Na Krapji pri Ljutomeru je svojo blago dušo izdahlil čast. gospod Alojzij Rozman, bivši kapelan v Galiciji in potem v Kostrivnici. Vrli sosedge so novomašniku pred dvemi leti priskrbeli lepo »primicijo«, sedaj pa so mlademu duhovniku v rojstvenem kraju mrliško sobo ganljivo čedno opravili. Radodarnim prebivalcem Bog povrni, a pokojniku svetila večna luč! — V Konjicah je vmrl c. kr. okrajni sodnik, gosp. Ledinegg; uradni voditelj pri sodišču tam je sedaj gosp. dr. Payer.

Koroško. Č. g. Šim. Čemer, župnik na Zihpoljah, gré za župnika v Št. Rupert ob Celovcu. — Č. g. Avg. Krizaj, dijakon v Prevaljah (rodom Idrijčan), bode na dan sv. Štefana, dne 26. dec. posvečen v mašnika. — Novo mašo poje dne 27. dec. v celovski stolnici. Vrlemu rodoljubu od srca čestitamo! — Umril je dne 17. m. m. č. g. A. Knecht, vpok. župnik in zlatomašnik v Hohenfeldu. Bil je sošolec pokojnega Mat. Majarja. Ziljskega. N. p. v m.! — Dne 14. m. m. je pogorel županu Neunerju v Celovcu del njegove tovarne za usnje. — Celovsko mesto potrebuje l. 1897 za vzdržanje svojih šol okroglih 20.000 gl. — Dne 9. nov. zvrnil se je na 78 letnega delavca Šojerja voz, ko je spravljajl drva iz gozda. Bil je takoj mrtev. — Električno razsvetljavo mislijo vpeljati v Velikovcu. Stala bi 50 000 gl. — 17 občin ziljske doline je podelilo gospodu J. Šusterju, c. kr. okr. glavarju v Beljaku (prej v Šmohoru) častno občanstvo. To kaže, da se je gosp. Šuster priljubil Ziljanom. — V Št. Lenartu v labudski dolini je nastal v jamah, kjer kopljejo premog, ogenj. Mnogo rudarjev je zato zgubilo delo. — Minuli mesec zgodila sta se dva slučaja nagle, neprevidene smrti. Brivec Josip Krizan se je zgrudil na ulici mrtev na tlak. Delavcu V Likel je v sobi nakrat postalo slabo in malo pozneje je mrtev padel na tla. — Devetdesetletnico svojega rojstva je obhajal celovski posestnik Martinis. Društvo katol. rokodelskih pomočnikov mu je priredilo primerno slavnost. Slavljeneec je bil poleg pokojnega msgr. Andr. Einspieler-ja med prvimi ustanovniki tega društva. — Na župnijo Št. Rupert ob Celovcu je prezentovan čast. gosp. Šim. Č e m e r, župnik v Žihpoljah. — Četrto letošnje porotno zasedanje v Celovcu se začne dne 14. decembra. Pred porotnike pride 6 obtožencev. — V Beljaku si je prerezal Jos. Havel, adjunkt državne železnice, sam vrat. da je takoj umrl. Žalostne domače razmere so ga silile v smrt. Spril se je bil s svojim sinom, ki je potem zapustil očeta. Sina našli so mrtvega te dni na Jepi. Vzel si je tudi sam življenje. Mati je nedavno umrla v norišnici. — Premeščen je g. notar dr. Bertold iz Rožeka v Celovec. Na njegovo mesto pride gosp. not. kandidat Rabič iz Celovca kot notar v Rožek. — Tatovi so ulomili na Vseh svetih dan v cerkvici na Križnigori ob

Celovcu in odnesi 2 keliha. Dalje so izpraznili nabiralne pušice v St. Rupertu pri Celovcu in poskusili ropati v Gospi Sveti.

Listek.

Ilhova gomila.

(Povest. Spisal Soški.)

Bilo je pred nekoliko leti o Martinovem. Mrzel veter je pihal skozi golo drevje okrog Cvetreža, malega sela v gorskem zakotju. Tožno se je uklanjalo prazno vejevje nepremagljivi severjevi sili. Zelišče, rastoče tu pa tam po polji, zavijalo se je tesneje v svojo zeleno odejo, kakor bi se hotelo tako obvarovati mraza. Nad selom so se podili po nebu sivi oblaki in jemali solncu še ono malo moč, katero je imelo. Zapuščena je stala zemlja, kakor vseh vernih duš dan grob, katerega se nikdo več ne spomni, da bi ga okrasil. Osamela in mrtva je bila vsa narava.

Na holmu nad selom pa je vriskal in prepeva nekdo kot živ znak brezskrbnosti in sreče, ne zmeneč se za umirajoče solnce in za omrtvelo naravo. — Ta je bil Ilhov Jože, blizu šestnajst let star deček, jedini sin nekdanj zelo premožnega, sedaj uže bolj ubožanega Iha.

Tu na holmu je pasel Jože dan na dan očetovo čredo, ki je štela komaj še pet repov. Dočim je on kuril ogenj, pasla se je živina prosto po griči. Bala se ni, da bi jo pastir opazil in ošvigal, dasi je pogledala kakšenkrat v njivo soseda Jarneja, kjer je bilo na izbero lepega, glavitega zelja. Jože je bil namreč istega mnenja kakor oni, ki je trdil, da krava nima meje, ter jo je s tem izgovorom puščal v vsako škodo, kamor se ji je zljubilo. — Tako se je tudi Jože brezskrbno kratkočasil pri ognji ter pekel kostanj in jabelka, katere je nabral in nakral okrog po tleh in deblih.

Slednjič se je vendar malo oddaljil proč od ognja. Stopil je na debel hrastov stor, položil pol odprto dlan pošev pred usta in pričel z močnim, ne zelo prijetnim glasom peti staro pesem :

Kaj maramo mi,
Smo fantje mladi,
Soldatov primanjka,
Pa pojdemo mi . . .

Više nad Jožetom odmel se je kmalu nato drug glas. Jože se je takoj ozrl in ugledal Trpinovega Franceta, s katerim sta hodila poprej skupaj v šolo, tačas sta pa pasla skupaj dan na dan.

»Hohó, Frane, kam neki si se bil obesil, da te ni bilo toliko časa k meni? Glej, pohrustal sem uže ves kostanj, pustil ti nisem niti zrna.«

»Živina mi je nagajala, pa nisem smel od nje«, odgovoril je Frane.

»Fej te bōdi, sleva strahopeta! — Vedno moras tičati kravi pri repu, ako nočeš, da bi ti meril oče zvečer hlače z brezovko. — Glej, kako se dobro razumeva jaz

in moja čreda: jaz hodim krast kostanj, ona pa zelje v Jarnejevo njivo.«

»Tebe se zalotijo jedenkrat, veš Jože, da boš pomnil. Skupiš si se kako gorko, glavo stavim da; opomnil je Frane svojega tovariša.

»Jaz skupim?!« vskliknil je prorogljivo Jože. »Idi zajce plašit! — Me ne poznaš-li? — Jaz sem Ilhov Jože, ki si ne pusti z lepa do kože . . . hi . . .«

»Kdor te zasači, ne bo vprašal ne o Joži ne o kozi, ampak nasteeje ti par gorkih in te pusti;« odgovoril je modro Frane.

»Buuu — kaki strahovi! — Tako me je strašila mati, ko sem se v sami srajci kobacal po stopnjicah«, pripomnil je krohotaje se Jože.

»Ustiš se lahko, če bi pa prišlo res do tega, ne vem, kako bi se držal Jože Ilhov.«

»Ej, Frane, ti ne veš, kaj tiči v meni — in kako sem močan. Moj oče je tudi močan, da mu je malokdo kos. Sam mi je pravil, kako je spravil nekoga večera v Vretovi krčmi pod mizo Plešarjevega Petra, ki je bajč najmočnejši fant v naši fari.«

»Vem, vem, a oče tvoj je bil takrat vinjen, odtod je bila njegova moč.«

»Kaj vinjen«, zavpil je Jože »komu je kaj do tega? — Dovolj ima, da mu ni treba gledati, kako si drugi masé gilo.«

»Denarja imate, a ne prav toliko, da bi ga lahko zametali. Saj ima tudi župan doli v vasi denar, a vendar se ni še čulo, da bi bil kdaj pijan.«

»Kaj bo župan!« dejal je zaničljivo Jože. »Moj oče plača sam in piije sam. Jaz bom delal prav tako, ko toliko dorastem, da bom lahko vasoval zvečer s fanti. Zakaj bi pa ne? Vsi nismo, da bi le stradali, pravi večkrat moj oče.«

»Ne veš-li več, kako so se jezili gospod župnik v nedeljo v cerkvi nad zaloškimi fanti?«

»Naj se, saj nima drugega dela. Moj oče pravi vedno, da gospod mora kaj dobiti, da se jezi, ker drugače ne bi vedel kaj govoriti na leci.«

»Jože«, oglasil se je nakrat Frane »poglej, tvoj Sivec je v Jarnejevi njivi. Obrni ga vendar! — Jaz moram tudi pogledati k čredi.«

Nato je odšel Frane. Jože se je spravil počasi obračat vola, ker Franetov opomin mu je vendar malo vzbudil vest. Vol je mirno čakal svojega navadno še prepoustljivega gospodarja ter prav s slastjo zvečil rahlo zeljice. A opeharil se je revež v svoji zaupljivosti. — Jože je hotel zadušiti očitajoči glas vesti, in sicer na prav poseben način. Iz bližnje ograje je potegnil debelo trnjevo gorjačo ter začel pretepati in mikastiti ubogo živinče, da se je kar zvijalo in preplašeno zdirljalo po senožeti.

* * *

Biti je moralo vže štiri popoldne, ko je prišel Jože z živino pred domačo stajo. Priklenivši živino je sel naravnost proti hiši, ki je stala na samem malo zunaj

sela in katere zunanost je kazala, da je imovina premožnega kmeta. Ta hiša je bila Ilhova. — Jože je dobil doma samo mater.

»Lačen sem, mati, kje je moja južina?« je zavpil Jože vže na pragu in kislo nakremžil obraz.

»Počakaj vendar malo, saj ne gori za tabo. Kuha se še, kmalu bo gotova«, odvrnila mu je mati.

»Kaj pa kuhate danes?«

»Oblice in hruške ozimke.«

»Oblice in hruške jejte sami, če nimate za me kaj boljsega. Menite-li, da bom zmrzoval in celi dan tekal za živino za dve oblici?«

»Česa bi pa hotel danes, petek je?«

»Ej, kaj bo petek! — Če je, pa naj bo, kdo mu brani; zato pa ne bom jaz stradal. — Saj sva jedla z očetom na kvaterno sredo meso nekoč, ko ste sli vi na sv. Goro, a vendar nama je šlo v slast in ni naji bolet trebuh. Zakaj bi je ne smel toraj pokusiti danes?«

»Jožek, Jožek, ne posnemaj očeta! Če je on zašel na kriva pota, reši se mi vsaj ti. — Ubogaj mater, Jožek, ubogaj, ne boš se kesal.«

Da so prišle materi te besede od srca, pričale so solze, ki so se ji vlile po uvelem, bledem licu.

Jože je videl materine solze, opazil njene bolečine, a njegovo srce je ostalo trdo, neomehčano. Mesto solz žarel mu je v očeh zloben ogenj pokvarjenega srca. Osorno in jezno je zrl za materjo, ki je ravnokar prinesla od ognjišča južino ter jo postavila na štirivoglato javorjevo mizo.

»Prisedi, Jože, boš videl, da je dobro«, dejala je mati še enkrat skoraj proseče sibu.

»Za dve oblici se ne izplača niti, da bi se prekrizal, kaj pa še, da bi sedel in žvekal.«

»Lepo znaš, lepo. — Samo po očetu se ravnaj in pomagaj, da mi poprej izkopljeta grob. Oh, moj Bog križani, ti veš . . . notranje bolečine ji niso pustile, da bi govorila dalje.

»Ej, kaj veste vi, saj ste vedno doma! — Oče je vže mnogo izkusil na svetu in vé dobro, kaj dela; zato se lahko učim od njega. Ali mislite, da moramo vsi beraski živeti?«

»Beraski ne, a kristijanski. Le zapomni si!«

»Idite pridigat na leco, a ne za mizo k skledi. — No, ali mi daste kaj drugega za južino, da ali ne, da ne bom čakal zastonj?«

»Kje naj vzamem kaj drugega, za božjo voljo? O mesu mi pa danes nikar ne zini več«, odvrnila je mati rešno in odločno.

»Daste pa drevi, ko pride oče. On vam vže pokaže, ali je kje še kaj boljsega od oblic.«

Nato je odšel Jože jezno iz hiše v skedenj. Tam se je zvrnil vznak v seno ter si tako ležeč hladil jezo, dokler ni konci zaspal. Mati pa je ihtela mej tem v hiši in prosila na tihem Boga in vse svetnike božje, da bi ji rešili moža in sina pogube ali pa, da bi oteli njo iz tolikih muk in skrbi.

(Dalje sledi.)

Narodno gospodarstvo.

Našim sadjerejcem! Sadje je zdaj večinoma že prodano. Mnogoteri sadjerejci so prejeli za-nje lep denar, pa bi dobili še več, ko bi sadja ne prodajali prekupcem ali mešetarjem, temveč naravnost sadnim trgovcem. Naj iz lastne letošnje skušnje naznamim, koliko se za sadje dobi, če se prodá mešetarjem in koliko, če ga kupi sadni trgovec.

Pri nas v Vitanju ni bilo letošnje sadje posebno lepo. Tega je bilo krivo vedno deževno vreme. Mešetar mi je torej ponudil za slabejša jabolka 3 kr. kilo, za boljše po 5 kr. kilo. Nisem mu pa hotel dati sadja po tej ceni, temveč sem taisto poslal naravnost sadnemu trgovcu, za katerega ime sem zvedel po »društvu za spečavanje sadja v Gradcu.« Ta sadni trgovec mi je pa plačal vse sadje povprek po 10 kr. kilo. Dočim bi bil od mešetarja dobil za 487 kg prodanega sadja okrog 18 gld., sem prejel od sadnega trgovca 48 gld. 70 kr. torej 30 gld. 70 kr. več. Sadni trgovec mi je tudi pošteno povrnil voznino po železnici, ki je precej visoka.

Tako piše vnet »sadjerejec« v »Slov. Gospodarju« ter nadaljuje:

Dragi sadjerejci! Obirajte drugo leto vse svoje sadje prav previdno, nikar ga ne otesajte, ker se ga pri tem veliko obtolče in rani. Med tem se obrnite do imenovanega društva v Gradcu, kateremu naznamite, koliko sadja imate na prodaj, ali je vaše sadje namizno ali le moštno in po kateri ceni ga želite prodati. Dobro je tudi, da se naznani vrsta sadja.

Imenovano društvo vam bo potem poslalo brezplačno imenik sadnih trgovcev, do katerih se potem sami obrnete, ali vam znabiti sadni trgovci celo sami pišejo po sadje.

Imenovano društvo razpošlje imena prodajalcev sadja vsem kupcem sadja, ki se zglasijo pri društvu. Če se pogodite s sadnim trgovcem za ceno, mu potem tudi pošteno postrezite, da si dobro ime — kredit — ohranite za prihodnja leta. Slabega, predrobnega, obtolčenega ali krastovega sadja ne pošiljajte med svet, na takšen način bi zakrivili, da se dotični sadni trgovec drugo leto več pri vas ne zglesi.

Silno veliko je tudi na spravljanju sadja v zaboje ležeče. Strani zaboja se morajo obložiti z lesno volno; vsako jabolko in hruška bi se morala zaviti v lesno volno ali papir. Jelite to vam prizadeva mnogo dela? Res je, pa prinese tudi obilno dobička.

Temu dobrohotnemu opominu bi dodali le še par besedij v dopolnitev:

I nam je znano, kako sleparski poceni pokupujejo prekupci in mešetarji zlasti o dobrih letinah sadje po vaseh od kmetov, koje k smešno nizkemu kupu prisilijo bodisi s čudovito namazananim, pa ne vedno po tiru resnice se gibajočim jezikom, bodisi z neznosnim usiljevanjem. Zatorej dragi kmetovalci, pustite v prihodnje prekupce, naj gredo v deveto deželo, ter prodajajte

sadje naravnost sadnemu trgovcu. — Pri tem pomnite to-le:

1. Sadje se najlažje speča, ako ga je veliko skupaj (cel železnični voz); zato se morate pri prodaji sadja združiti, pri skupni prodaji imate mnogo dobička. Kadar si bodele osnovali gospodarske zadruga, bodo vam te to preskrbele.

2. Gledati je na to, da je sadje kolikor mogoče jedne vrste. Mešanice najrazličnejših sadnih vrst kupec ne ljubi posebno. Zato bi moral paziti vsak gospodar, da zanaprej sadi le dve do tri vrste jabolk in hrušek, ki dotičnemu kraju najbolj ugajajo in so ob enem za kupčijo najsposobnejše.

Za slovenske dežele najizvrstnejše so te-le tri:

Zlata zimska parmena, velika kaselska rejneta in Blenhajnova zlata rejneta.

Priporočajo se tudi naslednja jabolka:

Maršlanček (gambovec), zimska tafetna (tofelj), štefincec (blebčar ali čebular) in dolenska voščenska. Več vrst drugih jabolk ne naštevam, ker bi bile litanije predolge in da ne zaite kdo v napačno misel, da si mora ker so priporočene, nabaviti vse vrste, zakaj potem bi imel v svojem sadovnjaku celo — razstavo.

Hvalevredne hruške za kupčijo so: Postrvenska, dobra Lujiza pl. Avranches (plemenita Avrans), Boskova steklenka, Napoleonova maslenka, bela in siva jesenska maslenka, Hardepontovka in mnogo drugih.

Pri tem pa vender nič ne izgubi na časti naša stara, spoštovana tepka, iz katere, kakor tudi iz knavsovke, Weilerjeve moštnice in velike matje glave pridni in zavedni kmet iztisne kapljico tako čisto, da se pije kakor prava božja kapljica, ki jo izsolziva hčerka vinograda.

Ako me vprašaš: Kje naj dobim takih sadnih vrst, ti odgovorjam: Najlepše bi bilo, ako bi imel ti sam svojo »vrtno šolo«, kjer bi si vzgojil drevja za svojo in sosedov potrebo.

Nujno zeleti bi bilo, da bi bila pri vsaki farni šoli drevesnica, iz katere bi se vsako leto zastonj ali proti majhnemu plačilu oddajala drevesca župljanom. Če tudi tega ni, potem si naročiš najizvrstnejših drevesc pri c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani, ako jih bo imela kaj odveč. Sicer te pa prosim, ako le količkaj utrpiš in hočeš priti do dobrega drevja, postani ud naše hvalevredne družbe ter podpiraj dobro stvar!

Blatno seno. Prijatelj kmetijstva opominja posestnike travnikov, naj ne pokladajo zablacenega sena ali otave, kajti taka klaja škoduje pljučam in provzroči lahko plučno kugo ter tudi izvirgavanje. Tako seno naj se raje sežge. Močno zablacena klaja se ne dá zboljšati niti z izpiranjem, niti z mlatvijo. Blatno seno tudi ni za steljo, ker bi je živina vender le dobila, če bi je pod njo nastiljali. Práh škoduje pa tudi očem in pljučam ljudij.

•Novice•.

Kakošna je bila letina na Gorenjskem. Iz radovljiškega okraja 15. novembra: »Domoljub« je prinesel že razna poročila o letošnji letini, naj še pove, kako je bilo pri nas na Gorenjskem. Pomladi je zito

lepo obetalo. Vedno deževje je zetev precej zakasnilo. Naželo se ni posebno veliko. Rž je se nekaj dajala pšenica pa bolj slabo. Ajda je bila dovolj dobra, le jo zdaj še omlatiti ne moremo, ker ni solnca. Turšica in fižol sta komaj dozorela, zato je obojega malo. S surovino bo šla pa trda. Repa in korenje je le slabo obrodilo, krompir zelo gnjije, zelja pa skoraj nič nismo pridelali. Sena je bilo obilo, samo redko kdo ga je mogel v lepem vremenu spraviti. Tudi za sadje je bila le bolj srednja letina. Mošta so letos ljudje primeroma malo naredili. Toliko vam poroča vaš vesten poročevalec.

Praščja kuga se je zopet pokazala v novomeskem okraju. Okužene so občine Žužemberk, Ambrus, Krka, Zagradec in sosedne vasi. Zanesli so jo trgovci, ki so prignali prašiče s Črnomaljskega. Ob tej priliki moramo odločno grajati postopanje gotovih krogov, ki ali ne vidijo ali nočejo videti nevarnosti ob pravem času; ljudstvo pa trpi vsled te brezbriznosti in molčečnosti. Na razpolago so nam istiniti slučajji, s katerimi pridemo na dan, ako se ponavlja malomarnost.

Tržna cena v Mariboru. Pšenica 5 gld. 40 do 80 kr., rž 4 gld. 30 do 70 kr., ječmen 4 gld. 5 do 45 kr., oves 3 gld. 10 kr. do 40 kr., koruza 4 gld. 10 do 40 kr., proso 4 gld. 60 do 90 kr., hajdina 4 gld. 15 do 55 kr., vse po hektolitru; liter prosenega pšena 10 do 12 kr., hajdinskega pšena 12 do 14 kr., ječmenega pšena 9 do 10 kr., mleka svežega 10 kr., posnetega pa 8 kr., vrhnja (smetane) sladkega 20 do 28 kr., kislega 28 do 36 kr., kilo riža 14 do 28 kr., graha 24 do 26 kr., leče 16 do 30 kr., fižola 10 do 12 kr., krompirja 3 do 4 kr., kislega zelja 10 do 12 kr., kisle repe 10 do 12 kr., masla 95 kr. do 1 gld., svinjske masti 64 do 68 kr., slaninazaseke 60 do 62 kr., slanine sveže 55 do 65 kr., povojene 65 do 70 kr., sljiv 24 do 28 kr., kumina 36 do 38 kr.; 100 glav zelja 2 gld. do 3 gld. 20 kr.; 3 jajca 10 kr.; kilo jabolk 10 do 18 kr., grušek 10 do 15 kr., orehov 15 do 18 kr.; 100 kilo slame lepe 2 gld. 70 do 90 kr., za krmo 2 gld. 70 do 90 kr., za steljo 1 gld. 70 do 90 kr., sena 2 gld. 10 do 30 kr.; puran 1 gld. 15 kr. do 2 gld., gos 1 gld. 15 do 60 kr., raca 60 do 75 kr., kopun 1 gld. 50 kr. do 2 gld. 50 kr., dvoje piščenc 50 do 90 kr.

Razne novice.

(Spoštovane naročnike) prosimo, da naročnino za novo leto pošljejo kar najprej mogoče, da spravimo račun v red.

(Novo maso) je pel 8. m. m. v St. Pavlu v Ameriki č. g. Josip Knafelc, rojen v Šmihelu pri Novem Mestu.

(V Ameriki) je umrl Slovenec Ivan Potokar iz Krške Vasi na Dolenjskem. Na železnici mej Chicago in Auroro se je ponesrečil; morali so mu odrezati nogo, a je pri drugi operaciji umrl.

(Iz Domžal). V nedeljo. 22. novembra smo obhajali pri nas prelepo slavnost. Mil. gosp. stolni prost dr.

Klofutar so nam blagoslovili nova stranska altarja sv. Jožefa in sv. Ane, katere sta naročila in plačala gospodarja Alojzij Nemeč in Andrej Jančigaj, ju izvršil pa lepo in v splošno zadovoljnost kipar Tončič iz Kamnika, in pa prekrasen kip Zal. M. božje, dar tirolskega tovarnarja Kurzthalerja. V cerkvenem govoru je g. kanonik A. Kaian spodbujal navzoče vernike, naj zaupno časte in posnemajo svetnike na novih altarjih, ter jim je z ozirom na isti dan pričel misijon v Mengšu pojasnil pomen in važnost sv. misijona ter vnel, naj se ga prav marljivo in s pridom vdeležijo. Kakor vselej pri takih prilikah, so tudi ta dan za red skrbeli in slovesnost povzdigovali s svojim vzornim nastopom domžalski gasilci, veteranci in člani široko znane domžalske godbe. Bodi vsem izrečena za to najlepša zahvala. Bog živi dobro naše ljudstvo in našega skrbnega pastirja g. J. Strupija, da bi tudi v prihodnje v taki jedinstvi in ljubezni skrbeli za lepoto hiše božje, kakor do sedaj.

(Perotne sodbe) so se pričele v ponedeljek 30. m. m. v dvorani »Tonhalle«. Zagovarjali se bodo: 47letni Fl. Jezeršek, kočar v Zadobji, radi uboja; 30letni Anton Burja iz Bohinjske Bele radi uboja; 19letni Anton Zagar iz Medna radi tatvine. 1. decembra: 23letni Jan. Pogačar radi težkega telesnega poškodovanja; 42letni Bl. Slanovec, kočar v Lahovčah, radi težkega telesnega poškodovanja. 2. in 3. decembra: 21letni Lud. Mahorčič, veliki posestnik in bivši geometer v Postojini, radi tatvine. 4. decembra: 24letni Josip Tavčar iz Javorja nad Loko radi uboja; 34letni Josip Čehovica iz Čermelic pri Senožečah radi sokrivde pri ponarejevanju denarjev.

(Hudo kaznovana prepirljivost.) V Zgornjem Beče biva po svoji prepirljivosti znani kmetijski fant Gruja Žiltov. Danes je že cel dan v gostilni. Na večer stopita v krčmo tudi kmetijski gospodar Aleksander Gospodinjački in sin njegov Ljubo. Prijani Žiltov se začne kregati in skoro so si v laseh. Žiltov je jeze zelen in izza pasa potegne oster nož, meneč zabosti ž njim nasprotnika. V tem trenutju pride v hišo 18 letna Žiltova sestra in se vrže med nje. Žiltov v slepi strasti zasadi nož lastni sestri tako globoko v prsi, da se ta precej zgrudi in izdahne. — Ko se Žiltov v trenutju strezni in vidi svoj grozni zločin, začne na glas jokati in zbeži domov, da se ustrelji. Ali ljudje mu ubranijo samomor in ga izroče sodišču.

(Čemu se rabijo smerekovi storži) katerih se je letošnjo jesen že na tisoče centov vzlasti z Gorenjskega izvozilo iz dežele? To vprašanje se je pogostokrat čulo iz ust tistih, ki so nabirali ta letos nenavadno bogat gozdni sad in ga prodajali po precejšnjih cenah (2 gld. 20 kr. do 2 gld. 80 kr. za sto kg) zlasti kranjskim prekupcem. Odgovor je kratek: storži pošiljajo se v Dunajsko Novomesto, kjer imajo posebne priprave za iztisenje semena koje se po tem kot poseben trgovinski pridelek razpošilja po svetu, vzlasti v take kraje, kjer narava ni sama poskrbela za primerni gozdni naraščaj.

(Ne pustite otrokom igrati z ognjem.) Te dni je nastal ogenj v Marhegu, ki je napravil okoli okoli trideset tisoč gld. škode. Kdo je zažgal? Trije otroci, komaj

po šest let stari so se igrali na skednju in sevé — posnemali delavce, ki napravijo na sredi polja ogenj; kmalu prasketal je goreči zubelj in lizal suhi les. Otroci so prestrašeni zbežali k sosedovim in jokaje priznali svoje dejanje. Toda — prepozno!

(Iz Mlinega pri Bledu.) 29. novembra. Seljani in Ribnjani so že popravili svoja mostova. Stalo bo popravljanje nekaj stotakov. Slišali smo, da se je že dovolila v državnem zboru podpora za po povodnji poškodovane kraje. Ali bomo mi kaj dobili? Pričakujemo, da nam bo naše županstvo, ki nam je za prihodnje leto naložilo celih 43 odstotkov občinski doklad, izposlovalo pri vladi vsaj nekaj podpore. Zanašamo se pa tudi na našega vrliga gospoda deželnega poslanca, da se bo potegnil za nas v deželnem zboru.

(Z Gorenjskega) 29. nov. Hud mraz je pritegnil. Že dva dni smo imeli po — 4° in — 5° R. Snega je ravno toliko, da je vse pobeljeno. Najhujše nam gre letos za nasteljo. Malokdo je toliko srečen, da bi je kaj imel. Pomagamo si največ z žaganjem, kolikor ga dobimo. Ta teden smo dobili Gorenjci vino iz Istre. Vino še ni tako slabo, a drago je letos. Černino smo plašali po 21 kr.; belo po 19 kr. liter na mestu.

(Iz Tržiča) 27. nov. Včeraj smo pokopali gospoda Iv. Debelak-a, vpok. učitelja, ki je tu opravljal dolgo časa tudi službo organista. N. v m. p. — Zadnji terek so naši odborniki volili župana in izvolili gosp. Karola Mally ta. S tem so končane občinske volitve, o katerih se je svojedobno obširno poročalo. Zmagala je stranka magnatov.

(Sadjereja) bi donašala mnogo dohodkov, ko bi se ljudje bolj zanimali za njo. Tako so na Dobrni in okolici to jesen sadjerejci prodali do 10.000 skafov jabolk po 1 gld. 50 kr. Jabolka bi imela še večjo ceno, da bi jih prebrali in ne obtokli. Istotako so letos iz litijskega okraja zvozili mnogo jabolk. Žal, da največji dobiček ostaja v rokah prekupovalcev.

(Grozna nesreča v družini.) Velika nesreča je zadela neko družino na Hanoveranskem. Domača hči je šla na pod, da prinese klajo za živino. Ko zavija klajo, najde človeka, ki je bil obešen med klajo. Od strahu na smrt zbolji. Oče je ravno kosil, ko je to slišal, in se je toliko ustrašil, da mu je ostal košček mesa v ustih, nad čemer se je zadavil, mater pa je vsled žalosti nad toliko nesrečo, mrtvoud zadel.

(Tako res še nismo bili pri sv. maši.) Iz Vodice, 30. novembra. Zadnji »Domoljub« je prinesel pod napisom: »Tako še niste bili pri sv. maši«, novico, da je ne daleč od mesta Liona na Francoskem privrela voda v cerkev na vernih duš dan in da se je mašnik peljal v čolnu k altarju, ljudje pa so bili tudi v čolnih pri sv. maši. Tudi pri nas smo se malo začudeno gledali, ko začne prvo adventno nedeljo v cerkvi snežiti ravno začetkom desete maše. »Na, sedaj smo pa pod streho, kar smo tako želeli«, tako sem si mislil, »pa vendar smo v snegu«. Nas Vodičane posebno nesreča preganja. Zelo smo se veselili nove cerkve, ta dan pa je bilo treba pod novo, dobro streho razpeti dežnik. Cerkev namreč še ni obo-

kana, in ker je močna burja pihala, je skozi strešno opeko zanašala sneg, ki je precej gosto padal v cerkev in pokril tla, klopi in altar za en palec na debelo. Mašnik je moral z omelem sproti ometati mašno kujigo, da je videl brati. Od darovanja nadalje so držali štirje možje baldahin nad altajem, da je mašnik mogel opravljati sv. daritev. Na svetu se vse prigodi!

(Iz Kranja), 29. novembra. Danes zjutraj je tukaj umrla v 88. letu svoje starosti Urš. Vidmar, sestra pokojnega škofa Jerneja Vidmarja. Hotela je iti v cerkev, a nepričakovano je prišel smrtni boj, ki je bil tako kratek, da je komaj prejela sveto poslednje olje in papežev blagoslov. — Veliko dobrotnico izgubé z njo ubožni dijaki. Naj jej sveti večna luč!

(Kako trdne hiše zidajo dandanes.) Nedavno se je sesulo v Sarajevu drugo nadstropje deželno bančnega poslopja. Ravnatelj tega závoda bil je malo pred nesrečo s svojo soprogo v svojem stanovanji. Kar čuje čudno pokanje. V negotovosti in vsa preplašena zbeži ta ravnatelj in žena v drug oddelek poslopja. Komaj tja dospeta, čujeta grozen tresk, in — drugo nadstropje sprednjega dela se sesuje. Sobarico, ki ni imela več časa, da bi se resila, so našli v nekem kotu mrtvo. Tram jo je usmrtil.

(Anarhist ali — norec?) V mestu Patras na Grškem umoril je te dni neki človek javno na cesti tamošnjega bogatina Frangopulo in ranil drugega trgovca. Morilec, kojega so takoj prijeli, je izjavil, da je ravnal v imenu socializma. Spočetka se je mišlilo, da mož ni pri pravi pameti, pozneje pa se je dognalo, da je morilec anarhist in pristaš Ravachola in Caseriov, ki je bil najprej socialist, pa je pozneje vsled čitanja revolucionarnih knjig postal anarhist. Ta slučaj nam zopet kaže, kam vodi naše delavce s socialna demokracija: v norišnico ali pa na vislice!

(Samomor.) Čevljar Fr. Klemenčič iz Kokre, 28 let star, prerezal si je v svoji delavnici 24. m. m. dopoldne s čevljarjskim nožem dušnik in goltanec in vsled groznih bolečin umrl drugi dan zjutraj ob 5. uri. Govori se, da se je umoril vsled tega, ker ga je nekdo v gostilni razžalil.

(Kaznovana laž) V vasi Korito živi pošten čevljar, vsem dela in popravlja obutala, da še gospod župnik je njegov »kunt«. Neki popoldan pa se mu kar ne ljubi delati, vrže torej silo in dreto od sebe in hajdi v vaško gostilno. Ravno hoče na desno kreniti, koder Bog roko »ven moli.« Ali, o smola, — nasproti mu pride župnik. — »Dober dan, mojster, kako je, kako? Kam pa ste se zdaj-le namenili?« — Čevljar je v grozni zadregi, ker tega si vender ne drzne povedati, da hoče pri belem dnevu in to v delavnici v gostilno. Odgovori torej malodušno: »Imam prav nujen opravek v mestu.« — »Izvrstno, kakor nalašč — bodite tako prijazni in prinesite mi od peka Cmoka sto črvov za mojega slavčka.« — Kaj je preostalo ubogemu čevljarju družega, kakor v mesto iti dve ure hoda, pa mu prinesiti zaželjene žužke od Cmoka.

(Za kaj se da pes perabiti.) kaže dogodek, ki se je pred kratkim zgodil v Eisenachu. Krčmar in krčmarica sta morala nekega dne toliko pripraviti, da nista upala sama zmagati, Hotela sta telegrafirati po hčer, če bi bila v onem kraju telegrafična zveza. Hči je omožena v vasi, ki je dve uri od Eisenacha oddaljena. Od zadnje postaje mora iti sel, ki potrebuje do vasi, kjer je bila hčer omožena poldrugo uro. Ko krčmar premisljuje to stvar, se spomni, da je pri njem svakov pes. Tega hoče porabiti za telegrafično pošto. Hitro napiše nekaj vrstic, dene v malo torbico, katero naveže psu na vrat. Potem zapodi psa proti njegovemu cilju in mu nekaj časa kaže s prstom tisto stran, hamor mu je iti. Pes je razumel moža. Ob 11. uri je zapustil mesto, v pol uri je prinesel svojemu gospodarju poročilo in malo pred drugo uro sta dospela hči in svak s svojim spremljevalcem, vrlim poštarjem h krčmarju v mestu Eisenachu.

(Zvita bčca.) Koncem oktobra vstopi v prodajalnico nekega trga borno oblečen človek z dolgo brado, pušič dobro smodko. »Kaj zelite?« vpraša prodajalec. — »Oprostite, reven popotnik vas prosi podpore.« — »No, kaj takega pa se ne, ali vas ni sram s smodko v ustih beračiti?« — »Da, dragi gospod, tako je. Pa nikar ne zamerite, to delam samo iz strahu pred orožnikom. Če me ta vidi, da kadim, me pusti na miru, meneč, da res kupujem.« Ta iznajdljivost tako preseneti trgovca, da mu podari 5 novcev. — »Lepa hvala,« in prosjak se poslovil, mirno nadalje pušič.

(Očetov vzgled.) Pijači udani mož prepové sinu kleti, češ da je to zoper drugo božjo zapoved. »Bog vse vidi,« pravi oče. — »Ali je res to,« vpraša deček neverojetnim obrazom. — »Gotovo,« odgovori oče, zavzet nad takim vprašanjem. — Tedaj pa postane otrok otožen in v odkritosti svojega nepopačenega srca pravi: »Tedaj pa mi je prav žal za Vas, ljubi oče; kajti Bog Vas je videl včeraj vinjenega.«

(Premetena dečka.) Dva mizarška učenca neseta omaro k zdravniku in upata, da ju dobro nagradi. Ali gospod pozabi na to. V predsobi pa se dečka naenkrat spopadeta, tako da zdravnik priskoči, vprašajoč, kaj je povod pretepu. — »Tone je podarjeni denar za-se spravil,« kriči prvi. — »Ni res, France ga ima,« tuli drugi. — »Nobeden nima prav,« pravi zdravnik, »precej naredim konec prepiru.« — In vsakemu podari dvajset krajcarjev.

(Telegraf.) »Oče, kako je pa to vender mogoče, da smo tako hitro zvedeli po telegrafu, da je stric bolan.« dejal je sin, kateri je poslušal očeta, ko so prebrali brzjav iz prav daljnega kraja. — »Vidiš sinko, to je ravno tako, kakor če jaz našega psa za rep usčipnem, pa koj pri gobcu zalaja, tako hitro novica po telegrafu.«

(Na vežbališču.) Korporal pravi prostaku Trneku, ki je imel prav široka usta in se je vedno muzal: »Trnek, nikar se preveč ne muzajte, sicer si bodeste s svojimi ustmi še ušesa odščipnili.«

**Prilagodna številka „DOMOLJUBA“ izide dnó
17. decembra 1896 zvečer.**

Loterijske srečke.

Danaj, 28. novembra:	60,	4,	66,	41,	69.
Građec, 28. novembra:	12,	57,	65,	78,	86.
Ljane, 21. novembra:	88	48,	14,	61,	17.
Trst, 20. novembra:	8,	58,	9,	81,	47.

**Tržne cene v Ljubljani.
2. decembra.**

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica m. st.	8	Špeh, povojen, kgr.	70
Rež,	6 20	Surovo maslo,	78
Ječmen,	5 20	Jajce, jedno	3 ⁵
Oves,	6	Mleko, liter	10
Ajda,	6 50	Goyeje meso kgr.	84
Proso,	6 50	Telečje	60
Koruza,	5 50	Svinjasko	58
Krompir,	2	Koštrunovo	36
Leča hktl.	10	Pšaneč,	45
Grah,	10	Čolob	15
Fizol,	9	Šeno, 100 kgr.	50
Maslo kgr.	90	Slama,	25
Mast,	74	Drva lrdá, 4 kub. mtr.	7
Špeh, svež	64	» mehka	5

Učenca

tako sprejme 120 1

Ivan Bus,

krojaški mojster na Bledu.

Kmetovalcem kateri se hočejo poučiti o maršidém, kar koristi njihovemu uspešnemu gospodarstvu, priporočamo knjižico

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska rasprava

Spisal Iv. Belec, župnik.
Cena 20 kr., po pošti 23 kr. Dobiva se v „Katoliški Tiskarni“

**Stanarinske
knjižice**

za stranke
z uradne potrjenimi delečbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplacévanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se kmaš po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gid. v
Katol. Tiskarni
v Ljubljani.

V vasi Dol (Lustthal)

tik cerkve

odda se stanovanje

z dvema popolnoma suhima sobama, kuhinjo, jedilno srambo, kletjo in lepo podstrešino in malim vrtom za dije časa v najem. 111 (2-2)

Nova, lepo zidana, na zeló ugodnem kraju stoječa
hiša na prodaj.

Hiša ima mnogo notranjih prostorov, poleg nje je vrt in njiva, katera meri dva orala. Posedstvo je blizu farne cerkve je prav pripravno za trgovino ali za krčmo.

Natančneje pové lastnik
**Jakop Mejač, Sentiakop
ob Savi. 1-1 115**

100 do 300 gid.

na mesec lahko poštno zasluži sleherni ter pvsod brez zgube, ako hoče prodajati postavno dopuščena državna pisma in srečke.

Ponudbe pod naslovom:
„leichter Verdienst“ Rudolffu
Messe, Dunaj. (747 10 2)

Staropreizkušeno dijet. kosmet. sredstvo (vribslós) za okrepčavo in utrjenje žil in miše človeškega telesa.

Kwizdov fluid

Znamka: kača (hribolazki fluid)

Z uspehom ga rabijo hribolazci, biciklisti in jahčci, da se utrdé in okrepčajo po dolgem paporu.

Céna: steklenica 1 gid., pol steklenice 60 kr.

Pristen se dobiva v vseh lekarnah.

Glavno zalogo ima
okrožna lekarna v Korneburgu
pri Dunaju. 118 8-1 G

Išče se zanesljiv, trezen, oženjen

konjski hlapec.

Več se izvé v graščini **Melovec**, pošta Mengeš. 119 1 779 3-1

Zahvala.

1-1 114

O britki izgubi svoje nepozabne tete

Matilde Schweiger

izrekam tem potom iskreno zahvalo častiti duhovščini, gg. pevcem za glnjivo petje, vrli požarni brambi v Starem Trgu za krasen venci in udeležbo pri sprevodu, vsem prijateljem, znancem in sorodnikom za sočutje, katero so mi skazali o njeni smrti, za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu in slednjic vsem, ki so na kateri koli način pripomogli, da se je vršil pogreb tako dostojno in veličastno.

V Starem Trgu pri Ložu, dné 22. nov. 1896.

Zofija Vesel.

Stroje za izdelovanje opeke

najboljšega, preizkušenegega sistema, popolne priprave za ureditev opekarnic, šamotte-tovarn, tovarn za izdelovanje ploščate opeke, tovarn za cement, gips itd. izdeljuje kot večletno specialiteto in razpošilja

Alojzij Jäger,

torarna za izdelovanje strojev za opekarnice
Köln-Ehrenfeld.

Podružnica: Praga kralj. vinogradi, Žitkova cesta 833.
Časnikniki in troškovniki franko. 109 3-2

Najboljša priporočila pisma so v vpogled na razpolago; izvršene ureditve si vsakdo lahko ogleda.

Nj. svetost papež Leo XIII.

sporočili so po svojem zdravniku prof. dr. Lajponti-ju g. lekarnarju G. Piccoliju v Ljubljani prirčno zahvalo za dopslane Jim stekleničice (22-21)

Tinkture za želodec

Imenovani zdravnik ter tudi mnogi drugi slavni profesorji in doktorji zapisujejo bolehim Piccolijevo želodčno tinkturo, kalera krepča želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljenje in telesno odprtje.

Naročila vsprejema proti povselju in točno izvršuje G. Piccoli lekarnar pri „Angolu“ v Ljubljani na Dunajski cesti.

Cena jedni steklenici 10 kr.

Koverta s firmo

priporoča

Katoliška Tiskarna

pe nizkej ceni.

Herbabny-jev podfosfornasto-kislj apneno-železni sirup

Ta 26 let z največjim uspehom rabljena, prvi sirup raztaplja slax, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prisvajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljuje fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij.

Cena steklenice je 1 gid. 25 kr., po pošti 30 kr. več 113 1 za zaviljanje. 668 20-2

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imi ti, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 26 let obstoječega podfosfornasto kisljega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj te torej vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Paši naj se tudi na to, da je kraven stoječa oblastveno protokolirana varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižje ceno, niti z drugimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe!

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“ VII/1, Kaiserstrasse 78 in 75.

Zaloga tudi skoro v vseh lekarnah.

Največji izbor

9 24-22

Ta domača zdravila dobijo se najceneje po pošti; so mnogo let izkušena, z dobrim vspehom rabljena, narejena po originalnem navodilu dr. pl. Trnkóczy-a, oblastnijsko potrjena. Vsako zdravilo ima postavno varstveno znamko, je najboljše kakovosti, vedno sveže in priznано s tisoči zahvalnih pisem. Posebno so

Proti trganju in revmatičnim bolečinam

je pl. Trnkóczyjev protinjski ovet (cet za uribanje udor) jako priporočljiv kot bolečine v križu, v rokah in nogah olajševalno sredstvo, oživljuje truplo po dolgi hoji, težkem delu itd.

Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gid. 25 kr.

Najtoplejšega priporočila vreden je tudi kemično čisti, higijenični, dijetlični želodčni liker

Marija lurški želodčni grenčec

Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gid. 50 kr.

Temu izbornemu želodčnemu grenčecu gre prednost pred mnogimi drugimi enakimi sredstvi, ker osvazuje, oživlja, je jako ugajajoč, krepčujoč, okus pospešujoč, skratka najboljšo, preizkušeno in z mnogimi zahvalnimi pismi priznано sredstvo.

Vsa našeta, sploh esa zdravilna sredstva varpošilja na vse strani z vsakdanjo obratno pošto 68 (12-6)

lekarna Trnkóczy v Ljubljani pri rotovžu poleg mestne hranilnice.

Velika izbora lepih, porabnih daril za Božič in novo leto!

Najboljše ure po najnižji ceni

in

verizice, uhane, prstane itd.

ima v zalogi

Fr. Čuden, urar v Ljubljani na Mestnem trgu

nasproti rotovžu

Popravila izvršuje kar možno natančno pod jamstvom.

Zaloga in popraviljanje koles za vozarenje (biciklov) po nizki ceni. 101 4

